

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 15. února 2022 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Bendy a soudců JUDr. Věry Trojanové a JUDr. Moniky Kříkavové **odvolání**

státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4,

podané proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 22. 6. 2021, sp.zn. 37 T 30/2021, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu **se napadený rozsudek zrušuje ve vztahu k obžalované I. B., nar. xxx, a to pouze ve výroku o trestu odnětí svobody a způsobu jeho výkonu** a podle § 259 odst. 3 tr. řádu **se znovu rozhoduje tak, že**

při nezměněném výroku o vině

ad I. (útoky 1 - 27), ad III. (útoky 101 - 105), ad IV. (útoky 106-108), ad VI. (útoky 111-112), ad VII. (útok 113), ad VIII. (útoky 114-117) přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, zločinem týrání zvířat podle § 302 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), b), c) tr. zákoníku a přečinem neoprávněného podnikání podle § 251 odst. 1 trestního zákoníku;

ad II. (útoky 28-100), ad V. (útoky 109-110) přečinem podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, zločinem týrání zvířat podle § 302 odst. 1,

odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), b), c) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a přečinem neoprávněného podnikání podle § 251 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a

ad IV. (útoky 106-108), ad VI. (útoky 111-112), ad VIII. (útoky 114-117) přečinem podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a dále

při nezměněném výroku o trestu zákazu držení a chovu zvířat podle § 74a odst. 1 tr. zákoníku a

při nezměněném výroku o trestu propadnutí věcí podle § 72 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku

se obžalovaná

I. B., roz. N., nar. xxx,

odsuzuje

podle § 302 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a podle § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku,**

podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku **se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.**

Ve vztahu k obžalované S. P., nar. xxx, zůstal napadený rozsudek zcela beze změn.

V ostatních výrocích – ve všech výrocích o náhradě zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 byly obžalované I. B. a S. P. uznány vinnými obžalovaná B. sama ad I. (útoky 1 - 27), ad III. (útoky 101 - 105), ad IV. (útoky 106-108), ad VI. (útoky 111-112), ad VII. (útok 113), ad VIII. (útoky 114-117) přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, zločinem týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. 2, písm. c), odst. 3 písm. a), b), c) tr. zákoníku a přečinem neoprávněného podnikání podle § 251 odst. 1 tr. zákoníku; obžalované B. a P. ad II. (útoky 28-100), ad V. (útoky 109-110) přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, zločinem týrání zvířat podle § 302 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), b), c) tr. zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, přečinem neoprávněného podnikání podle § 251 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku; a obžalovaná B. ad IV. (útoky 106-108), ad VI. (útoky 111-112), ad VIII. (útoky 114-117) přečinem podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, jichž se podle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustily dílkem samostatně a dílem společně jednotlivými jednáními uvedenými pod body ad I/1-27, ad II/28-100, ad III/101-105, ad IV/106-108, ad V/109-110, ad VI/111-112, ad VII/113, ad VII/114-117,

přičemž ve všech shora ad I. až VIII. (útoky 1-117) uvedených případech nabízená zvířata pocházela z nelegálních chovů, často nedosahovala věku, kdy mohla být odebrána od matky, obviněnou I. B. byla přepravována z různých území Slovenské republiky v přepravních boxech a následně držena obviněnými v nevyhovujících podmínkách, kde se nemohla chovat přirozeným způsobem, trpěla nepříjemnými stavy, u zvířat neprobíhala prevence nemocí a veterinární péče, neměla ani potřebné humánní zacházení, z toho důvodu se rozvíjela jejich onemocnění a docházelo

k nevratným změnám jejich zdravotního stavu, které se projevovaly zhoršením jejich zdravotního stavu oproti stavu dřívějšímu, tyto následky již v mnohých případech nešlo vyléčit, ani jinak zhojit, většímu počtu zvířat v důsledku zanedbání jejich potřebné péče byla způsobena smrt, v důsledku výše uvedeného jednání vyvolávaly u zvířat nepřiměřené působení stresujících vlivů biologické, chemické nebo fyzikální povahy, působily zvířatům bolest a utrpení, přičemž ze zjištěných okolností byly srozuměny s tím, že za dané situace může dojít ke strádání i úhynu zvířat, tedy větší počet zvířat týraly trýznivým způsobem, čímž poškodily veřejný zájem na ochraně zvířat proti týrání, poškozováním jejich zdraví a případně i jejich bezdůvodné usmrcení,

obžalované přitom byly srozuměny se skutečností, že nabízená štěňata nesplňují inzerovanou kvalitu, nejsou v dobré fyzické kondici, ani v dobrém vývojovém stavu, bez povinného očkování, neodčervená a nemocná, přesto příznaky nemoci ignorovali nebo před zájemci o jejich koupi zastírali, v inzerátech záměrně zastírali svoji pravou identitu a vydávali se za někoho jiného, záměrně užívali jednorázové SIM karty, zpravidla na každý prodej novou, rovněž předávali poškozeným očkovací průkazy, ve kterých jsou uvedeni buďto neexistující veterinární lékaři, popř. veterináři, kteří předmětné očkovací průkazy nevystavovali, ani neopatřili štítky o povinné vakcinaci psů,

výše specifikované jednání přitom probíhalo ve větším rozsahu, obviněné B. a P. provozovaly obchodní podnikání, které mělo povahu drobného živnostenského podnikání, jímž dosahovaly příjmy srovnatelné s příjmy z pracovního poměru s běžným výdělkem, po dobu nejméně šesti měsíců,

a obžalovaná I. B. sama se obohatila o částku ve výši 239 300 Kč, obžalované I. B. a S. P. společně se obohatily o částku ve výši 500 800 Kč, a obžalovaná I. B. se obohatila o částku ve výši 55 000 Kč.

2. Za to byly odsouzeny:

Obžalovaná B. podle § 302 odst. 3 za použití § 43 odst.1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří roků. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku a § 84 tr. zákoníku jí byl výkon uloženého trestu odložen na zkušební dobu v trvání pěti roků za současného vyslovení dohledu. Podle § 74a odst. 1 byl obžalované B. ukládá trest zákazu držení a chovu zvířat v trvání pěti roků. Podle § 72 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalované B. uložen trest propadnutí věcí, a to - finančních prostředků ve výši 190 000 Kč zajištěných podle § 79g odst. 1 tr. řádu na bankovním účtu obviněné č. xxx/0800, dále věci zajištěné jako: - č. 3, 3 ks Go karta zn. O2 v originálním balení; - č. 13, injekční stříkačka s jehlou zn. první pomoc; - č. 14, 2 ks ampulí zn. Canigen Puppy; - č. 15, injekční stříkačka s bílou tekutinou bez označení; - č. 16, razítko veterinárního lékaře MVDr. A. M.; - č. 17, 5 ks plných ampulí zn. Degan (á = 2ml); - č. 18, 10 ks prázdných ampulí zn. Mobivac (různé očkovací látky); - č. 19, prázdný očkovací průkaz bílé barvy; - č. 20, prázdný očkovací průkaz bílé barvy; - č. 21, mezinárodní očkovací průkaz žluté barvy; - č. 22, prázdný očkovací průkaz bílé barvy; - č. 23, prázdný očkovací průkaz bílé barvy; - č. 24, prázdný očkovací průkaz bílé barvy; - č. 25, 18 ks prázdných očkovacích průkazů bílé barvy; - č. 26, 10 ks prázdných ampulí očkovací látky; - č. 27, útržky záznamů o očkování se štítky o vakcinaci; - č. 28, 10 ks prázdných očkovacích látek zn. Canigen Puppy; - č. 29, 3 ks plat antibiotik zn. Amoksiav; - č. 30, 1 ks mobilní telefon zn. MD66MI (poškozený - prasklý); - č. 31, 1 ks mobilní telefon zn. MP tech, dual SIM xxx, xxx; - č. 32, 2 ks průkazů původu kočky; - č. 33, 1 ks mobilní telefon zn. Huawei CVN-L 21, 32 GB s poškozeným displejem, karta micro SD, dual SIM, IMEI xxx, IMEI xxx; - č. 34, 1 ks mobilní telefon zn. Prestigio Multi phone PSP 5453 duo, dual SIM,IMEI xxx, IMEI xxx; - č. 35, 8 listů různých písemností; - č. 36, 171 listů různých písemností; - č. 37, 19 listů různých písemností (smlouvy), platební výměry 3 listy; - č. 38, 1 ks mobilní telefon zn. Doozee model X10 s poškozeným displejem, dual SIM, IMEI xxx, IMEI xxx, stříbrné barvy; - č. 40, 1 ks prázdné ampule zn. Canigen; - č. 42, 10 ks prázdných ampulí zn. Puppy; - č. 43, 5 ks prázdných ampulí různých značek; - č. 44, 1 ks prázdný rámeček od SIM karty zn. Vodafone xxx; - č. 45, 7 ks injekční

roztok zn. Degan, 2 ml probiotická pasta pro psy a kočky zn. Probican, 4 k; sterilně zabalené jehly, 1 ks jednorázová injekční stříkačka s roztokem čiré barvy; - č. 48, 1 ks mobilní telefon zn. MY M1803E6G, barvy zlato bílé, dual SIM, IMEI xxx, IMEI xxx, bez PINu, bez kódu, včetně SIM karty zn. Vodafone xxx, včetně obalu; - č. 49, 1 ks mobilní telefon zn. MPTECH, dual SIM, barvy černé, IMEI xxx, IMEI xxx, včetně SIM karty zn. O2 č. xxx.

Obžalovaná P. podle § 302 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou roků. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku jí byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří roků. Podle § 74a odst. 1 byl obžalované P. (v rozsudku nesprávně uvedeno B., avšak jedná se o písařskou chybu, kterou lze napravit postupem podle § 131 tr. řádu) uložen trest zákazu držení a chovu zvířat v trvání pěti roků.

3. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalované B. uložena povinnost zaplatit částky na náhradu škody poškozeným: N. V., nar. xxx, ve výši 15 955 Kč; V. L., nar. xxx, ve výši 15 000 Kč; L. Š., nar. xxx, ve výši 2 000 Kč; K. S., nar. xxx, ve výši 2 000 Kč; P. T., nar. xxx, ve výši 15 000 Kč; A. K., nar. xxx, ve výši 18 537 Kč; D. V., nar. xxx, ve výši 4 319 Kč; J. Č., nar. xxx, ve výši 4 623 Kč; B. Ř., nar. xxx, ve výši 500 Kč; P. V., nar. xxx, ve výši 10 724 Kč; H. S., nar. xxx, ve výši 3 500 Kč; P. S., nar. xxx, ve výši 467 Kč; V. B., nar. xxx, ve výši 3 000 Kč; R. Z., nar. xxx, ve výši 2 000 Kč; M. V., nar. xxx, ve výši 3 577 Kč; H. Z., nar. xxx, ve výši 12 000 Kč; J. F., nar. xxx, ve výši 500 Kč; J. B., nar. xxx, ve výši 500 Kč; B. Ž., xxx, ve výši 5 165 Kč; A. T., nar. xxx, ve výši 9 000 Kč; R. B., nar. xxx, ve výši 7 200 Kč; a J. Š., nar. xxx, ve výši 1 300 Kč.
4. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovaným B. a P. uložena povinnost zaplatit částky na náhradu škody společně a nerozdílně poškozeným: L. V., nar. xxx, ve výši 2 508 Kč; N. H., nar. xxx, škodu ve výši 10 478 Kč; S. B., nar. xxx, ve výši 2 100 Kč; A. S., nar. xxx, ve výši 11 000 Kč; K. Č., nar. xxx, ve výši 1 544 Kč; M. J., nar. xxx, ve výši 10 025 Kč; L. M., nar. xxx, ve výši 5 000 Kč; O. P., nar. xxx, ve výši 14 500 Kč; A. P., nar. xxx, ve výši 3 000 Kč; S. Š., nar. xxx, ve výši 4 500 Kč; L. M., nar. xxx, ve výši 10 800 Kč; M. B., nar. xxx, ve výši 10 000 Kč; I. K., nar. xxx, ve výši 5 000 Kč; M. K., nar. xxx, ve výši 2 500 Kč; P. M., nar. xxx, ve výši 1 910 Kč; V. R., nar. xxx, ve výši 2 916 Kč; A. M., nar. xxx, ve výši 2 000 Kč; K. K., nar. xxx, ve výši 2 000 Kč; J. V., nar. xxx, ve výši 3 000 Kč; J. F., nar. xxx, ve výši 3 169 Kč; K. K., nar. xxx, ve výši 4 312 Kč; K. F., nar. xxx, ve výši 2 100 Kč; H. K., nar. xxx, ve výši 14 919 Kč; N. F., dříve R., nar. xxx, ve výši 10 000 Kč; P. J., nar. xxx, ve výši 7 000 Kč; M. J., nar. xxx, ve výši 500 Kč; M. Š., nar. xxx, ve výši 6 500 Kč; R. B., nar. xxx, ve výši 2 219 Kč; L. K., nar. xxx, ve výši 4 300 Kč; H. B., dříve N., nar. xxx, ve výši 1 580 Kč; N. P., nar. xxx, ve výši 900 Kč; K. M., nar. xxx, ve výši 2 385 Kč; C. C., nar. xxx, ve výši 3 690 Kč; Z. N., nar. xxx, ve výši 2 874 Kč; K. K., nar. xxx, ve výši 1 000 Kč; J. S., nar. xxx, ve výši 2 794 Kč; L. K. V., nar. xxx, ve výši 9 460 Kč; L. T., nar. xxx, ve výši 4 000 Kč; B. Š., nar. xxx, ve výši 1 168 Kč; I. Č., nar. xxx, ve výši 981 Kč; J. W., nar. xxx, ve výši 200 Kč; M. L., nar. xxx, ve výši 5 000 Kč; I. S., nar. xxx, ve výši 1 500 Kč; P. R., nar. xxx, ve výši 3 500 Kč; T. P., nar. xxx, ve výši 3 000 Kč; R. B., nar. xxx, ve výši 3 100 Kč; D. T., nar. xxx, ve výši 10 000 Kč; a M. Sch., nar. xxx, ve výši 3 425 Kč.
5. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byli odkázáni s nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních poškození: T. V., nar. xxx, L. K., nar. xxx, I. K., nar. xxx, D. Š., nar. xxx, P. Ch., nar. xxx, M. B., nar. xxx, P. H., nar. xxx, R. Z., nar. xxx, M. N., nar. xxx.
6. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byli se zbytky svých nároků na náhradu škody odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních poškození: N. V., nar. xxx, V. L., nar. xxx, L. Š., nar. xxx, K. S., nar. xxx, D. V., nar. xxx, J. Č., nar. xxx, B. Ř., nar. xxx, P. V., nar. xxx, L. V., nar. xxx, S. B., nar. xxx, K. Č., nar. xxx, L. M., nar. xxx, A. P., nar. xxx, S. Š., nar. xxx, L. M., nar. xxx, M. B., nar. xxx, I. K., nar. xxx, M. K., nar. xxx, P. M., nar. xxx, V. R., nar. xxx, A. M., nar. xxx, K. K., nar. xxx, J. V., nar. xxx, J. F., nar. xxx, K. K., nar. xxx, K. F., nar. xxx, H. K., nar. xxx, N. F., dříve R., nar. xxx, P. J., nar. xxx, M. J., nar. xxx, M. Š., nar. xxx, R. B., nar. xxx, L. K., nar. xxx, H. B., dříve N., nar. xxx, N. P.,

nar. xxx, K. M., nar. xxx, C. C., nar. xxx, Z. N., nar. xxx, K. K., nar. xxx, J. S., nar. xxx, L. K. V., nar. xxx, L. T., nar. xxx, B. Š., nar. xxx, I. Č., nar. xxx, J. W., nar. xxx, M. L., nar. xxx, I. S., nar. xxx, P. R., nar. xxx, T. P., nar. xxx, R. B., nar. xxx, H. S., nar. xxx, P. S., nar. xxx, V. B., nar. xxx, R. Z., nar. xxx, M. V., nar. xxx, J. F., nar. xxx, J. B., nar. xxx, B. Ž., xxx, R. B., nar. xxx, J. Š., nar. xxx.

7. **Proti tomuto rozsudku podal řádně a včas odvolání státní zástupce, a to v neprospěch obou obžalovaných.** Odvolání směřuje proti výročkům o vině i o trestech v případě obou obžalovaných. Státní zástupce napadá formální pochybení ve výroku o vině spočívající v nesprávném znění právních vět, které na rozdíl od správného pojmenování trestných činů, jimiž byly obžalované uznány vinnými, včetně správného číselného označení příslušných zákonných ustanovení, nereflktují změny v právní kvalifikaci, k nimž došlo v důsledku novelizací trestního zákoníku po podání obžaloby. Státní zástupce současně konstatuje, že se jedná pouze o formální pochybení. Nicméně však nelze napravit opravným usnesením podle § 131 tr. řádu. Dále namítá nesprávné členění jednotlivých skutků, konkrétně pod bodem I/25 a II/27 (neboť bylo převzato z obžaloby). Prohlášení viny však bylo učiněno podle správně přednesené obžaloby. V další části odvolání pak státní zástupce nesouhlasí s uloženými tresty a považuje je za nepřiměřeně mírné. Připouští, že otázka trestů byla soudem I. stupně podrobně odůvodněna, avšak s konečným závěrem přesto nesouhlasí. Obžalovaným polehčuje prohlášení viny, které obžalované učinily v hlavním líčení. Své doznání však relativizovaly v tom smyslu, že podle jejich tvrzení nevěděly o tom, že zvířata jsou nemocná, čemuž při popsaném množství a projevech onemocnění zvířat lze uvěřit jen stěží, tím spíše, když je obžalovaným kladeno za vinu, že zvířata zejména chovem v nevyhovujících podmínkách také týraly. Přitěžuje jim extrémní rozsah spáchané trestné činnosti a množství poškozených, jimž obě několikanásobně překročily řadu relevantních kritérií, když za větší počet týraných zvířat se podle judikatury považuje již sedm kusů, zatímco obžalované se takového jednání dopustily v celkem 117 prokázaných případech (z toho obžalovaná P. v 76), přičemž některé se týkaly více než jednoho zvířete, z hlediska skutkové podstaty neoprávněného podnikání podle § 251 odst. 1 tr. zákoníku je pak trestněprávně postihováno provozování obchodního podnikání ve větším rozsahu, za nějž je považována doba nejméně 6 měsíců, přičemž obžalované – zejména obžalovaná B. – takto činily po dobu téměř pěti let.
8. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil podle § 258 odst. 1 písm. b), d), e) tr. řádu a věc vrátil soudu I. stupně, případně aby sám odvolací soud rozhodl tak, že upraví členění skutku a právní větu. Dále že uloží obžalované B. úhrnný trest odnětí svobody při spodní hranici zákonné trestní sazby, která činí 2 až 6 let, a to v trvání 28 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou. Aby ponechal v platnosti trest zákazu držení a chovu zvířat podle § 74a tr. zákoníku v polovině zákonné trestní sazby, tedy v délce 5 let, dále aby ponechal v platnosti trest zákazu propadnutí zajištěných věcí a finančních prostředků ve znění obsaženém v napadeném rozsudku soudu I. stupně. Obžalované P. pak navrhuje uložit trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy v trvání 24 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou. Dále aby ponechal v platnosti trest zákazu držení a chovu zvířat podle § 74a tr. zákoníku v dolní polovině zákonné trestní sazby, tedy na 3 roky.
9. Součástí odvolání je i podnět k postupu podle § 131 tr. řádu stran nesprávného označení obžalované P. v případě výroku o trestu zákazu držení a chovu zvířat.
10. **Městský soud v Praze jako soud odvolací ve smyslu § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal z podnětu podaného odvolání zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které napadanému rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, přihlížel přitom i k vadám, které odvoláním vytýkány nebyly, pokud mohly mít vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, a shledal, že odvolání je důvodné.**
11. Pokud jde o řízení, jež napadenému rozsudku předcházelo, odvolací soud se přesvědčil, že v řízení nebyly zjištěny vady, které by mohly mít vliv na správnost či zákonnost rozhodnutí a které by samy

o sobě vedly ke zrušení napadeného rozhodnutí. V hlavním líčení byla dodržena všechna zákonná ustanovení, včetně těch, která mají zabezpečit právo obviněného/obžalovaného na obhajobu, a která zajišťují zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nalézací soud provedl všechny dostupné důkazy v rozsahu potřebném pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu.

12. Podle § 2 odst. 5 tr. řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí. V tomto směru lze konstatovat, že soud I. stupně dostal svému úkolu a dokazování v potřebném rozsahu provedl.
13. Podle § 2 odst. 6 tr. řádu orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.
14. **Skutková zjištění** nejsou napadána, pokud státní zástupce napadá výrok o vině, činí tak z důvodů uvedených výše. Nicméně nezbývá než konstatovat, že odvolací soud není oprávněn jakkoli do výroku o vině zasahovat. Podle § 206c odst. 7 tr. řádu soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem. S ohledem na toto ustanovení tak nelze přihlížet k odvolání státního zástupce v této části.
15. Správnou byla shledána i použitá **právní kvalifikace**. Ta je také náležitě odůvodněna. Lze tak odkázat na rozhodnutí nalézacího soudu. Ostatně, i ta je součástí prohlášení viny obžalovanými, které soud přijal.
16. Co se týče **výroků o náhradě škody**, je třeba poznamenat, že jsou neúplné, neboť nalézací soud opomněl u všech poškozených uvést adresy bydliště. Vzhledem k tomu, že tento výrok nebyl odvoláním napaden, odvolací soud se jím nemohl zabývat.
17. Odvolací soud se tak zabýval pouze odvoláním státního zástupce, které podal v neprospěch obžalovaných proti výroku o trestu, konkrétně o trestu odnětí svobody.
18. Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu odvolací soud zruší napadený rozsudek také, je-li uložený trest v přezkoumávané části rozsudku nepřiměřený.
19. Podle § 259 odst. 3 tr. řádu může odvolací soud rozhodnout sám rozsudkem ve věci, jen je-li možno nové rozhodnutí učinit na podkladě skutkového stavu, který byl v napadeném rozsudku správně zjištěn a popřípadě na základě důkazů provedených před odvolacím soudem doplněn nebo změněn. Odvolací soud se může odchýlit od skutkového zjištění soudu prvního stupně jen tehdy, jestliže v odvolacím řízení ad a) provedl znovu některé pro skutkové zjištění podstatné důkazy provedené již v hlavním líčení, nebo ad b) provedl důkazy, které nebyly provedeny v hlavním líčení.
20. Lze mít za to, že v obecné rovině nalézací soud skutečně při ukládání druhu a výměry trestů soud zohledňoval všechna kritéria uvedená v § 38 a § 39 tr. zákoníku. Nalézací soud uvedl, že zohledněny byly všechny aspekty na straně přitěžujících i polehčujících okolností a že byly vzaty v úvahu i obecnější principy trestání, významu trestů, možnosti nápravy pachatele i dopadu na působení generální prevence. Podle odvolacího soudu však zejména v případě obžalované B. přecenil okolnosti, které vyhodnotil tak, že shledal, že nebyly shledány podmínky pro uložení trestů, které jsou spojeny s jejich přímým výkonem – tresty nepodmíněné. Nalézací soud zejména vycházel z toho, že obě obžalované dosud nebyly soudně trestány. U obou obžalovaných se podle soudu I.

stupně jedná o první protiprávní jednání v jejich životě, nicméně i nalézací soud přiznává, že bylo velmi rozsáhlé, páchané po delší dobu, ze ziskuchtivosti, s minimálním respektem ke zvířatům. Odvolací soud v obecné rovině plně sdílí názor soudu I. stupně, že obecně je systém ukládání trestů založen na zohlednění právě situace pachatele, na tom, nakolik je u něj možné v rámci druhu trestu užít např. pohružku trestem s výrazným akcentem výchovným (tedy tzv. podmíněný trest), a kdy je již nutné ukládat trest spojený s jeho přímým výkonem – trest nepodmíněný, znamenající jeden z nejvýraznějších zásahů do osobní svobody jednotlivce, nalézací soud se vyjádřil v tom smyslu, že obecně jsou tresty tzv. „prvopachatelům“ ukládány jako podmíněně odložené. Nalézací soud také uvedl, že u obou obžalovaných je nutné vidět také skutečnosti, které se od podání obžaloby změnilo v jejich prospěch, tedy že původní návrhy obžaloby byly učiněny za situace, kdy jim hrozil trest odnětí svobody v rámci sazby 2-8 let, dále že se změnilo hrozící tresty. Významným při úvaze o trestech byl podle nalézacího soudu i přístup obžalovaných k trestnímu řízení a především prohlášení viny učiněné před soudem, které koresponduje i s výpověďmi obžalovaných učiněnými ještě před možností takový úkon učinit, v důsledku čehož soud tento krok obžalovaných nehodnotil jako formální. Nalézací soud se zabýval otázkou přitěžujících okolností, přičemž shledal, že existují významné, nicméně dospěl k závěru, že pro uložení nepodmíněných trestů podmínky splněny nejsou. I podle nalézacího soudu se obě obžalované, především pak ale obžalovaná B., dopustily rozsáhlé trestné činnosti s jednoznačným ziskuchtivým charakterem. Soud nalézací uvedl, že má za to, že není možné za společenské situace konce dvacátých let jedenadvacátého století nevědět o problematice tzv. množíren, o tom, jaká zvířata pocházejí z takových chovů, jaké to s sebou nese důsledky pro zvířata a potažmo osoby, které si je rozhodly pořídit. Právě i s touto argumentací lze se soudem I. stupně jednoznačně souhlasit. Obžalované se dopustily více trestných činů – proto jsou tresty ukládány jako úhrnné podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku, pokračovaly v něm po delší dobu. Pokud nalézací soud poukázal v některých případech na nepozornost, nedůslednost zákazníků, kteří přistoupili na dohodu o koupi za (do jisté míry) podezřelých okolností (jakými skutečně jsou předávání na parkovištích, změny v dohodnutých termínech, místech apod.), nelze takový moment skutečně zcela přehlédnout. Odvolací soud však poukazuje na skutečnost, že sám nalézací soud považoval za nutné uvést, že obžalované (zvláště B.) vyvinuly značné úsilí, aby existoval jakýsi punc serióznosti (vydáváná potvrzení zvěrolékařů, falešné průkazy apod.). To jsou další okolnosti výrazně zvyšující stupeň škodlivosti jednání obžalovaných, stupeň jeho závažnosti. Ve vztahu k jednotlivým obžalovaným: nalézací soud v případě obžalované B. zhodnotil její roli v případě a má za to, že byla vůdčí osobou, jistým způsobem do „obchodu“ vmanipulovala obžalovanou P. a bez ní by jistě trestná činnost nebyla tak rozsáhlá a dlouhodobá. Odvolací soud právě tuto skutečnost považuje za velmi významnou a hodnotí ji výrazně v neprospěch obžalované, zejména pak ve vztahu k úvahám o tom, zda jsou ještě naplněny podmínky pro podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody. Nalézací soud se rozhodl pro trest podmíněný, a to v kombinaci s dalšími tresty. Nalézací soud má za to, že kombinací trestu podmíněného, který byl uložen v maximální výměře, tedy 3 roků odložených na zkušební dobu v trvání 5 roků a za současného vyslovení dohledu, dále podle § 74a tr. zákoníku trestu zákazu chovu a držení zvířat na dobu 5 roků a trestu vedlejšího propadnutí věcí, bude dosaženo účelu trestního řízení i účinného působení trestu, přičemž byl ukládán jako úhrnný podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku v rámci nejpřísnější sazby ze stíhaných trestných činů, tedy podle § 302 odst. 3 tr. zákoníku (sazba 2-6 let odnětí svobody). To za současného uložení propadnutí částky 190 000 Kč jako nástroje trestné činnosti. Odvolací soud nesdílí argument nalézacího soudu, že situace obžalované B., již by byl uložen nepodmíněný trest, by byla např. ve vztahu k poškozeným a náhradě škody, která byla soudem uznána, velmi obtížná, byť obžalovaná škodu některým z poškozených uhradila (ale jak správně nalézací soud upozornil – bylo to naprosté minimum). Odvolací soud vědom si významu a důsledky uložení trestu již jako nepodmíněného shledal, že právě v případě této obžalované již podmínky pro uložení takového trestu splněny byly. Znovu je třeba upozornit na rozsah trestné činnosti, je nutno mít na zřeteli nejen množství osob, které byly poškozeny jednáním obžalovaných (zejména obžalované B.), délku doby, po kterou se této trestné

činnosti dopouštěla, okolnosti, na které upozornil i soud I. stupně (předkládání padělaných dokladů apod.), ale zejména také i následky ve vztahu k jednotlivým zvířatům, které nalézací soud v podstatě téměř pomíjí. Ostatně, odvolací soud musí poukázat na postoj samotné obžalované i ve veřejném zasedání, u níž zcela postrádal jakýkoliv náhled na to, že v důsledku jejího jednání (navazující samozřejmě na jednání osob, které provozují „chovné stanice“, z nichž obžalovanou prodávaná zvířata pocházela) nejenom velké množství zvířat trpělo různě závažnými zdravotními problémy, ale dokonce v 21 případech došlo k jejich úhynu (viz konkrétně jednání pod body 3, 4, 11, 20, 24, 32, 33, 37, 38, 43, 72, 74, 75, 77, 89, 92, 107, 108, 109, 110, 115). Jistou vypovídací hodnotu o přístupu obžalované ke zvířatům, jež byla předmětem jejího neoprávněného podnikání, předmětem jejího materiálního zisku, mají i záznamy sledování, z nichž vyplývá její přezíravý postoj ke zvířatům, která v řadě případů byla ponechávána ve vozidle v letních měsících, a to i po delší dobu, přičemž tato byla ponechána ve vozidle bez jakéhokoliv zajištění bezpečnosti, možnosti napojení se apod. O jejím přístupu ke zvířatům (a jak správně poukázal nalézací soud – tedy k živým tvorům) svědčí i skutečnost, že podmínky, v nichž byla zvířata chována (s výhradou, že se nedá hovořit o chovu v pravém slova smyslu), byla velmi špatné a rovněž byly dalšími okolnostmi, které jistě měly vliv na jejich zdravotní stav. Obžalovaná dokonce v některých případech „ordinovala“ některé přípravky (antibiotika apod.), aniž by takový postup konzultovala, respektive řešila cestou veterinárního vyšetření či ošetření. To vše jsou tedy okolnosti, na podkladě kterých odvolací soud neshledal důvody pro uložení pouze trestu podmíněně odloženého, byť trestu v maximální výměře a na maximální zkušební dobu. Pokud ve veřejném zasedání obhajoba argumentovala péčí o nezletilého chlapce, který jí byl svěřen do péče, i z jí předloženého rozsudku vyplývá, že se o syna bez problémů může starat jeho otec, a že tedy její osobní péče není nenahraditelná. Odvolací soud tak shledal, že přiměřeným trestem v jejím případě bude trest odnětí svobody v trvání 1 roku, avšak již jako nepodmíněný, se zařazením do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. V případě ostatních trestů ponechal odvolací soud napadený rozsudek nezměněný. Trest odnětí svobody byl ukládán též podle § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku [Má-li soud za to, že vzhledem k poměrům pachatele a povaze jím spáchané trestné činnosti lze dosáhnout jeho nápravy i trestem kratšího trvání, může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby též tehdy, pokud odsuzuje pachatele, který ad a) napomohl zabránit trestnému činu, jenž jiný připravoval nebo se o něj pokusil, nebo ad b) prohlásil svoji vinu]. Poněkud odlišná situace je podle odvolacího soudu v případě obžalované P.. V jejím případě spolu se soudem nalézacím odvolací soud rovněž uzavírá, že je nutné přihlídnout k jejímu věku, když v době páchaní trestné činnosti jí bylo 18-19 let, tedy byla ve věku blízkém mladistvých. I odvolací soud sdílí závěr, že byla jednoznačně ovlivněna obžalovanou B., měla v té době existenční potíže, obžalovaná se stala matkou, má snahu o normalizaci života. Trest, který jí byl jako úhrnný podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložen za nejprísneji trestný čin (zločin podle § 302 odst. 3 tr. zákoníku se sazbou 2-6 let odnětí svobody), byl podle odvolacího soudu správně uložen na samé spodní hranici zákonné sazby, a to v trvání 2 roků podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 3 roků. I obžalované P. byl uložen trest zákazu chovu a držení zvířat podle § 74a tr. zákoníku, neboť se trestné činnosti dopustila ve vztahu ke zvířatům, a to na dobu tří roků. V dalších podrobnostech ve vztahu k trestu (trestům) uloženému obžalované P. lze odkázat na podrobné odůvodnění napadeného rozsudku. V jejím případě se odvolací soud ztotožnil s tam rozvedenou argumentací.

21. **S ohledem na výše uvedené tak odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu napadený rozsudek zrušil v celém výroku o trestu odnětí svobody a o způsobu jeho výkonu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu znovu rozhodl tak, jak je shora ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.**
22. To znamená, že při nezměněném výroku o vině přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, zločinem týrání zvířat podle § 302 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), b), c) tr. zákoníku a přečinem neoprávněného podnikání podle § 251 odst. 1 trestního zákoníku; přečinem podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

zločinem týrání zvířat podle § 302 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), b), c) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a přečinem neoprávněného podnikání podle § 251 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a přečinem podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a dále při nezměněném výroku o trestu zákazu držení a chovu zvířat podle § 74a odst. 1 tr. zákoníku a při nezměněném výroku o trestu propadnutí věcí podle § 72 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalované B. podle § 302 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a podle § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 1 roku, přičemž podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byla pro výkon tohoto trestu zařazena do věznice s ostrahou.

23. Ve vztahu k obžalované S. P. zůstal napadený rozsudek zcela beze změn a v ostatních výrocích – ve všech výrocích o náhradě zůstal napadený rozsudek rovněž nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není přípustný další řádný opravný prostředek. Lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr. řádu). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud (§ 265c tr. řádu). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost, kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. řádu). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr. řádu). V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů odvolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 15. února 2022

JUDr. Pavel Benda v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Rajčová.